

θης και ἐμνηστεύσω ἐτέρην ἀσυνειδήτως, κακοῦργε, ἀγνώμων, θηρίον!» Ἀγρίαν φλόγα ἐξετόξευον τὰ ὄμματα τοῦ φάσματος, τὰς λέξεις ταύτας ἐξερευγομένου. Ὁ χωρικός ὄρων και ἀκούων τὰ πάντα ἔτρεμε σύσσωμος και οἱ ὀδόντες του βιαίως συνεκρούοντο, ταῦτά δ' ἔπασχε και ὁ Ἀνδρέας ἐν μείζονι λόγῳ.

— « Συγγνώμην, συγγνώμην, σικιά ἱερὰ!» κατάρθωσεν νὰ ψελλίσῃ.

— « Ὁχι! ὄχι συγγνώμην! ἀργά μοι προφέρεις τὴν λέξιν ἢ το καιρὸς νὰ τὴν εἶπης, πλὴν φεῦ ἀντί ταύτης ψυχρότητα ἔδειξας πρὸς με τὴν μόνην σου φίλην, προδοτὰ ἀναίσθητε, Ὁχι συγγνώμην, κατάραν! . . . κατάραν! . . . κατάραν! . . . Κατηραμένη ἡ ὥρα, καθ' ἣν με ἔσωσας ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ σώματος ἵνα με ρίψης εἰς κόλασιν μέλαιναν, βορὰν δαιμόνων! ὦ! ἂν ἐγίνωσκας οἴας βασάνους φοικτάς νῦν ὑφίστάμαι! οἴμοι! διότι αὐτόχειρ ἀπέθανον ἐνεκὰ σου γε ἀνοίκτιρμον τέρας, ἀνευ ψαλμῶν και ἀφέσεως τῆς ἐκκλησίας.

Κατηραμένη ἡ ὥρα ἐκείνη, καθ' ἣν σε ἠγάπησα πρῶτον! Βλέπεις ἐκεῖ; μετ' ὀλίγον αὐγὴ εἰς τὴν γῆν ὑποπόσκει και ὁ ἀλέκτωρ, ἡ σάλπιγξ τοῦ μέλανος δαίμονος, αὐθις ἠχήσει. Τότε ἐγὼ . . . ὦ! φοικτὴ, θυμοβότερα ὥρα βασάνων! τότε ἐγὼ εἰς μελάντατον σκότος ἔρχομαι τοῦ Σατανᾶ ὑποδὸς μετὰ ἄλλων δυστήνων πλασμάτων, καίομαι δὲ ἀενάως ἐν μέσῳ πυρὸς αἰθομένου, ὅπερ αἰώνιον ἄσβεστον εἶναι γελᾷ δ' ὁ Σατᾶν σεσηρῶς, ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν ἀναρριπίζων τὸ πῦρ δι' ἐνὸς πνεύματος και ὑλακτοῦσιν οἱ δαίμονες πνεύματα ἀκάθαρτα, λύκοι, λυσσώδεις, δυσώδεις, πυρίπνοι, ψυχῶν σφαλλομένων δεινοὶ τιμωροὶ! Ναι, εἰς τοιοῦτόν με ἔριψας τάρταρον, ἔχιδνα, ὄφι! διότι με ὠθησας ν' αὐτοκτονήσω. Ἦδη κατάρα εἰς σέ! κατάρα φοικτὴ κεκολασμένης ψυχῆς ἐπὶ τῆς μιαρᾶς κεφαλῆς σου. Ὡσπερ ὁ Κῆν νὰ ζῆς ἐπὶ γῆς! στεναγμοὶ οἱ πνοῆ σου, δάκρυα δὲ ἡ τροφή σου! σκράξ νὰ τρώγῃ τὴν μέλαιναν σου καρδίαν ἀκοίμητος! Πρὸ τῶν ὀμμάτων σου πέντητος τὸ ἵνδαλμά μου νὰ βλέπῃς δεινὸς ἀπειλοῦν σε!»

— « Παῦσαι ὦ! παῦσαι, σικιά ὀργισμένη!» ὁ τάλας Ἀνδρέας ἀνεφώνησεν. Ἀλλὰ τὸ φάσμα, ὡσεὶ μηδὲν ἤκουσεν, ἐξήκολούθησεν οὕτως ἐπὶ μᾶλλον τὴν φωνὴν αὐτοῦ ὑψοῦν, ὥστε ἀντήχουν τὰ ὄρη και ἐταράσσεται ἡ ὑπνώττουσα φύσις.

— « Ὑπνος ποτέ σου μὴ κλείσῃ τὰ βλέφαρα, ἢ ἐὰν κλείσῃ αὐτὰ πλήρης ὀνείρων φοικτῶν και αὐτὸς σου ὁ ὕπνος νὰ εἶναι!» Τὸ φάσμα ἤδη τὸν τόνον τῆς φωνῆς του ἐντείναν εἰς ἄκρον ὠρῶσατο ἀγρίως.

— « Καταραμένος νὰ εἶσαι!» — « νὰ εἶσαι!» ἔπαυελαθον τὰ ἐνκέρια πνεύματα ὡσπερ ἠχώ. Ὁ ταλαίπωρος θνητὸς δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντίσχη ἐπὶ πλέον, ἔπεσεν ὑπτιος στενάζων « Ἀχ!»

— « Κατηραμένος νὰ εἶσαι!» — « νὰ εἶσαι» ἐκ δευτέρου ἐπανελάθε τὸ φάσμα και τὰ ἐναέρια. — « Ἀχ!» ἔσπέναζε και πάλιν ὁ Ἀνδρέας.

— « Κατηραμένος . . . ! τὴν φράσιν ν' ἀποτελέσῃ δὲν προέλαθε και τοῦ ἀλέκτορος φωνῆ διάτορος ἡ-

κούσθη τὴν πρῶταν ἀναγγέλλουσα: τὸ φάσμα ἐφημώθη και εὐθέως ἄφαντον ἐγένετο.

Ὁ χωρικός αὐτόπτης πάντων τούτων, δὲν ἐτόλμησε νὰ πλησιάσῃ τῷ Ἀνδρέᾳ· ἀλλ' ἔσπευσεν εἰς τὸ χωρίον και διηγήθη τὰ πάντα πρὸς τοὺς φίλους· ἡ καρδία αὐτοῦ ἔπαλλε βιαίως ἐκ τοῦ τρόμου και λαλῶν συνεχῶς διεκόπτετο. Πανικὸς κατέλαθε πάντας τοὺς ἀκούοντας.

Τὴν πρῶταν, ὅτε ὁ φωστὴρ διεσκέδασε τὸ ζοφερὸν τῆς νυκτὸς σκότος, ὅπερ βοήθει τῇ φαντασίᾳ, ἵνα παριστᾷ τὰ πράγματα ἐξωγκωμένα, ὅτε αἱ ἀηδόνες ἐμελψαν ἠδύ, οἱ ἐπὶ τόπον σπεύσαντες εἶρον νεκρὸν τὸν δύστηνον Ἀνδρέαν.

Ἐκτοτε οὐδεὶς πλέον εἶδεν οὐδέποτε τὸ πλάνον φάσμα.

Ἐν Κεσσάνῃ.

Μ. Η. ΦΙΛΑΝΘΩΙΔΗΣ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος.

Συνεδρία τῆς 14 ἰουνίου.

Προεδρεία Δ. Μαλιάδου. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν και ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προτέρας συνεδρίας ὁ κ. γεν. γραμματεὺς ἀνακοινοῦται τὴν περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, δι' ἣς ἐν ἄλλοις γίνονται γνωστοὶν ὅτι ἡ Δ. Ἐξοχότης ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Ν. Μαυροκορδάτος και ὁ εὐγενέστατος κ. Π. Στεφάνουκ προσφέρουσι τῷ Συλλόγῳ διὰ τοῦ κ. Σαμαρτσίδου διακόσια ἀντίτυπα τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ ἐν τοῖς Ἡθικοῖς Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως θησαυρὸς παιδαγωγικῶν γνώσεων» πονήματος, ὅπερ δημοσιεῦθὲν ἐν τῇ Ἐβδομαδιαίᾳ Ἐπιθεωρησίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Σαμαρτσίδου ἀνατυποῦται εἰς ἰδιαίτερα τεύχη. Ἀγγελθειῶν δ' εἶτα τῶν προσφωρῶν, ὁ κ. πρόεδρος ποιεῖται τὰς δεούσας παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας, εὐχαριστεῖ τοῖς δωρηταῖς και δίδωσι τὸν λόγον τῷ αἰδ. πατρὶ Caisar Tontini de Quarenghi Barnabite, ἀντιπροσώπῳ τῆς ἐν Βολωνίᾳ Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, ὅπως ποιῆσθαι τὴν συνέχειαν τοῦ ἀναγνώσματος αὐτοῦ «περὶ ἐνιαίου μεσημβρινοῦ».

Ὁ αἰδ. πατὴρ Tontini ἀρχεται ὁμιλῶν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐνιαίας ὥρας, ζητήματος ἀνακινηθέντος αὐθις ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Ἐταιρείᾳ τῆς Γεωγραφίας δι' ἀνακοινώσεως περὶ τῆς ἐνότητος τῶν ὠρῶν (Unification des heures) ὑπὸ W. de Nordling, ἀνακοινώσεως γενομένης ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 7 ἀπριλίου και δι' ἣς ἐκτίθεται τὸ ἱστορικὸν τοῦ ζητήματος ἰδίᾳ ἐν Γαλλίᾳ και προτείνεται ἡ παραδοχὴ τῆς ὥρας τῆς δυτικῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ τοῦ ζητήματος δὲ τούτου ὁ τῆς παρελθούσης δευτέρας ἀγορῆς μεταβαίνει εἰς τὸ κυρίως θέμα αὐτοῦ, ἦτοι τὴν ὑπόδειξιν πρῶτου μεσημβρινοῦ κοινοῦ και τὴν ὑποστήριξιν τῆς γνώμης αὐτοῦ. Ὡς κοινὸν δὲ μεσημβρινὸν προῦ-

τεινε τὸν διὰ τῆς Ἱερουσαλήμ διερχόμενον, προσάγαγόν ἄλλα τε καὶ ἀστρονομικὰ ἐπιχειρήματα πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς θεωρίας αὐτοῦ. Τάποτελέσματα δὲ τῆς παραδοχῆς κοινῶς μεσημβρινοῦ εἰσι βεβαίως εὐνόητα, ἐφ' ᾧ καὶ προὔτεινεν ἐν τέλει τὴν συγκρότησιν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδιασκέψεως περὶ τοῦ ζητήματος ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν. Τοιαύτη ἐν ὀλίγοις καὶ ἡ δευτέρα διάλεξις τοῦ αἰδ. Τοντίνη.

Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ὁ κ. πρόεδρος, ἕνεκα τῆς προκεχωρηκυίας ὥρας, ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν ἐπ' αὐτοῦ, δίδωσι δὲ τὸν λόγον τῷ Μ. πατριάρχῃ τῶν Καθολικῶν Ἀρμενίων κ. Ἀζαριάν, παρακαθημένῳ, ὅστις διὰ προσφώνησεως ἰταλιστὶ γεγραμμένης συγχαίρει τῷ ἀγορητῇ ἐπὶ τῷ σπουδαίῳ καὶ ἐνδιαφερόντι ἀγαγνῶματι αὐτοῦ, γενομένῳ, ὡς εἶπεν, «ἐν διαπρεπεῖ ἰδρύματι τοῦ εὐγενοῦς ἑλληνικοῦ ἔθνους».

Ὁ κ. πρόεδρος εὐχαριστεῖ καταλλήλως γαλλιστὶ τῷ ἀγορητῇ καὶ ἀντιπροσώπῳ τῆς ἐν Βολωνίᾳ Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν. Ἀκολουθῶς στρεφόμενος πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν πατριάρχην τῶν Ἀρμενοκαθολικῶν κ. Ἀζαριάν ὁμολογεῖ αὐτῷ χάριτας ἐν ὀνόματι τοῦ Συλλόγου τιμῆσαντι αὐτὸν διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Ἐπίσης δὲ ὁ κ. πρόεδρος ἐκφράζει θερμὰς εὐχαριστίας τῷ Ἐξ. πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος κ. Ν. Μαυροκορδάτῳ, τιμῆσαντι ὡσαύτως τὴν συνεδρίαν, ἐπὶ τῇ ἀρωγῇ ἣν ἀείποτε παρέχει τῷ καθόλου ἐπιστημονικῷ ὀκοπῷ τοῦ Συλλόγου καὶ διαλύει τὴν συνεδρίαν.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην παρῆσαν ὡσαύτως ὁ κ. Ι. Τανταλίδης, ἐκπροσώπων τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ὁ πρωτοσύγκελος καὶ ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Σεβ. ἀντιπροσώπου τῆς Ρωμάνιας Ἐκκλησίας κ. Βοννέτι, ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς Β. ἑλλην. πρεσβείας κ. Β. Ζαλοκώστας, πλειεῖστα μέλη, ἀντιπρόσωποι τοῦ ὠραίου φύλου καὶ ἄλλο πολὺ ἀκροατήριον, πληροῦν τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ. — Ἀνακοίνωσις τῆς ἀστρονόμου Μ^ς A. Clarke περὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν Πλειάδων. — Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Ν. Combesou περὶ τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως τῆς 4/16 ἀπριλίου. — ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ὑπόμνημα τοῦ κ. Sumner ἐπὶ τῆς διαχύσεως τοῦ φωτός. — Μετεωρολογικὸν δελτίον τοῦ μηνὸς μαΐου (ν. ἡμ.).

Ἐσχάτως ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς διακεκριμένης ἀμερικανίδος ἀστρονόμου Miss A. M. Clerke μελέτη σχετικὴ πρὸς τὴν ἀφ' ἡμῶν ἀπόστασιν τοῦ γνωστοτάτου τούτου ἀστερισμοῦ, ἧς τὰ θεμελιώδη πορίσματα ἔχουσιν ᾧδε :

Ὁ ἀστρονόμος Bessel, τῷ 1839, ἐμέτρησε πρῶτος τὰς σχετικὰς ἀποστάσεις τῶν συνιστῶντων τὸν ὠραῖον ἀστερισμὸν τῶν Πλειάδων ἀστέρων ὡς καὶ τὴν ἀκριβῆ θέσιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ θόλου. Τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐπανέλαβε, τῷ 1884—85, ὁ δόκιμος Elkin. Διὰ συγκρίσεως τῶν ἐξαγομένων τῶν δύο τούτων ἐργασιῶν, χωρίζομένων διὰ χρονικοῦ διαστήματος 45 ἐτῶν, ἐβεβαίωθη ὅτι οἱ λαμπρότεροι τῶν ἀστέ-

ρων τοῦ ἀστερισμοῦ τούτου ἔχουσιν ἐνδεδειγμένην κίνησιν πρὸς τὸ μεσημβρινοανατολικὸν καὶ ὅτι αἱ μεταξὺ αὐτῶν ὁρῶμεναι νεφελοτῆτες μετέχουσι πιθανῶς τῆς κινήσεως ταύτης. Συγχρόνως ἐβεβαίωθη ὅτι μικρὸν τι σύμπλεγμα ἀστέρων τοῦ ὀγδοῦ μέρους ἐννάτου μεγέθους, ὅπερ εἶνε ὁρατὸν συγχρόνως μετὰ τῶν Πλειάδων ἐν ταῖς ἀστρονομικαῖς διόπτραις, μένει ἀκίνητον, οἱ δὲ ἀστέρες τοῦ κυρίου συμπλέγματος ἀντιπαρέχονται πρὸ αὐτῶν. Οἱ μικροὶ ὄθεν οὗτοι ἀστέρες κεῖνται ἀναγκαίως ἀπότερον τῶν Πλειάδων καὶ ἐπομένως δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι ὡς σημεῖα συγκρίσεως πρὸς μέτρησιν τῆς μετακινήσεως τῶν πρώτων. Τό γε νῦν, τὸ πιθανώτερον εἶνε ὅτι ἡ μετακίνησις τοῦ κυριωτέρου ἀστέρος τῶν Πλειάδων, τῆς Ἀλκυόνης, μετὰ τῶν παρακειμένων τοῦ συμπλέγματος, οὔτινες παρακολουθοῦσι αὐτὴν κατὰ τὴν τοιαύτην μετακίνησιν, εἶνε φαινομένη, δέον δὲ ν' ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἐν τῷ διαστήματι μετάστασιν ὀλοκλήρου τοῦ ἡμετέρου ἡλιακοῦ συστήματος καὶ ἐπομένως οὐδὲν ἕτερον εἶνε ἢ ἡ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ θόλου προβολὴ τῆς ἰδίας τοῦ ἡμετέρου συστήματος κινήσεως. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐὰν δεχθῶμεν, ὡς τοῦτο προὔταθη, ὅτι ὁ ἡμέτερος Ἥλιος, καὶ ἐπομένως ὀλοκλήρον τὸ ἡμέτερον πλανητικὸν σύστημα, κινεῖται μετὰ ταχύτητος 25 χιλιομέτρων ἐν 1", συμπεραίνομεν ὅτι ἡ παράλλαξις τῆς Ἀλκυόνης ἰσοῦται πρὸς 0",013, ἥτοι ὅτι αὕτη κεῖται εἰς τοιαύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπόστασιν ὥστε τὸ φῶς, ὅπερ διατρέχει τὸ διάστημα μετὰ ταχύτητος 300000 χμ. ἐν 1", δαπανᾷ περὶ τὰ 250 ἔτη διὰ νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν.

Τὸ ἐξαγόμενον τοῦτο ἔχει σημασίαν σπουδαιότατην, διότι κατὰ πρῶτον πληροφθεῖ ἡμᾶς περὶ τῆς κατὰ τινα προσέγγισιν ἀποστάσεως νεφελοτήτων τινῶν συνοδευουσῶν τὰς Πλειάδας, ἔτι δὲ διότι τὸ πρῶτον ἐγένετο μέτρησις τῆς ἀποστάσεως τῶν νεφελοτήτων, οὐδεμία δὲ μέχρι τοῦδε παρετηρήθη μετακίνησις τῶν συμπλεγμάτων τούτων, ἅτινα ἐθεωροῦντο ἕνεκα τῆς ἀπειρου ἀφ' ἡμῶν ἀποστάσεως αὐτῶν ὡς μὴ μεταβάλλοντα τὴν φαινομένην ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ θόλου θέσιν αὐτῶν. Εἰς ταῦτα δὲ δέον νὰ προστεθῆ ὅτι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, αἱ Πλειάδες συνδέονται καὶ ἀποτελοῦσι μέρος τῆς μεγάλης νεφελοτῆτος, ἣτις εἶνε γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Γαλαξίου. Τὰ ἀνωτέρω ὄθεν σημειωθέντα ἐξαγόμενα δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἄγοντα εἰς τὴν κατὰ τινα προσέγγισιν μέτρησιν τῆς ἀποστάσεως, εἰς ἣν δύνατον νὰ εὐρίσκωνται τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν σπουδαιότατης ταύτης οὐρανιας ζώνης. Ἐν τέλει δὲ μαθάνομεν ἐκ τῶν πορισμάτων τῆς ἐργασίας ταύτης τῆς ἀμερικανίδος ἀστρονόμου ὅτι αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ ὠραῖον τῶν Πλειάδων σύμπλεγμα νεφελοτῆτες εὐρίσκονται ἀσυγκρίτως πλησιέστερον ἡμῶν ἢ αἱ λοιπαί, εἰς ἃς οὐδεμία τὸ γε νῦν ἐσημειώθη φαινομένη ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ θόλου μετακίνησις, προερχομένη, ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώθη, ἐκ τῆς ἐν τῷ διαστήματι μετατοπίσεως τοῦ ἡμετέρου πλανητικοῦ συστήματος.

Ἐτέρα ἀξία λόγου ἀνακοίνωσις, γενομένη τῇ ἐν Παρισίους Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν¹, εἶνε ἡ ὑπὸ

1) Συνεδρία τῆς 5 ἰουνίου 1893 (ν. ἡμ.).